

Αθήνα, 01/11/2012

ΑΝΑΦΟΡΑ

**Προς τον κ. Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και
Αθλητισμού**

Ο Βουλευτής της ΔΗΜ.ΑΡ., Θωμάς Ψύρρας, καταθέτει ως αναφορά την επιστολή του Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων του Ειδικού Δημοτικού Σχολείου Γαλανόβρυσης-Ελασσόνας Λάρισας, με αίτημα τη στελέχωση του Σχολείου με εκπαιδευτικό και νοσηλευτικό προσωπικό.

Ο καταθέτων βουλευτής

Θωμάς Ψύρρας

1224

06 NOV. 2012

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΓΑΛΑΝΟΒΡΥΣΗΣ
ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΠΡΟΣ:
ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΟΝΕΩΝ -
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του ειδικού δημοτικού σχολείου Γαλανόβρυσης Ελασσόνας Λάρισας διαμαρτύρεται έντονα για την έλλειψη εκπαιδευτικού προσωπικού στο *Ειδικό Σχολείο* και καταγγέλλει την αδιαφορία των υπευθύνων όσον αφορά στο να δώσουν λύση στο πρόβλημα μας. Μπήκε ο Νοέμβριος και στο σχολείο μας δεν υπάρχουν δάσκαλοι (πλην ενός) και ορισμένες ειδικότητες. Χρειαζόμαστε **τουλάχιστον 2** δασκάλους ειδικής αγωγής, έναν λογοθεραπευτή, έναν ψυχολόγο και μία σχολική νοσηλεύτρια. Στις συνεχείς εκλύσεις μας προς τους υπευθύνους το μόνο που βρίσκουμε είναι πόρτες κλειστές. Όλοι επικαλούνται το γεγονός της οικονομικής κρίσης το οποίο συμβάλλει στο να μην δίδονται πιστώσεις από το Υπουργείο Παιδείας. Προφανώς η οικονομική κρίση πλήττει μόνο το νομό Λάρισας. Τα *Ειδικά Σχολεία* στους άλλους νομούς της Θεσσαλίας (Μαγνησία, Τρίκαλα, Καρδίτσα) είναι στελεχωμένα με εκπαιδευτικό προσωπικό και με ειδικότητες. Στη Λάρισα πάσχει γενικά όλος ο τομέας της ειδικής αγωγής (Κ.Ε.Δ.Υ., παράλληλη στήριξη, τμήματα ένταξης).

Η ποιότητα της κοινωνίας μας φαίνεται από τον τρόπο αντιμετώπισης των ευπαθών ομάδων (παιδιά, ανάπηροι, ηλικιωμένοι). Που είναι λοιπόν η ανθρωπιά των υπευθύνων; Στη θέση των δικών μας παιδιών θα μπορούσαν να είναι και τα δικά σας (γεγονός που το απευχόμαστε ολόψυχα). Πως θα αισθανόσασταν εσείς σαν γονείς αν στέλνατε τα παιδιά σας σε ένα σχολείο, ξέροντας εκ των προτέρων ότι αφενός δεν υπάρχει εκπαιδευτικό πλαίσιο και αφετέρου, και το κυριότερο, ότι η σωματική τους ακεραιότητα δεν είναι εξασφαλισμένη γιατί δεν υπάρχει προσωπικό να το επιβλέψει;

Αν εσείς θεωρείτε ότι μπορούν 3 άτομα να επιβλέψουν 15 παιδιά με ειδικές ανάγκες (τα οποία έχουν επιθετικές τάσεις, τάσεις αυτοτραυματισμού, κρίσεις επιληψίας, βρίσκονται σε αναπηρικά καροτσάκια) κάνετε μεγάλο λάθος. Τα παιδιά μας δεν είναι ενός κατώτερου Θεού, είναι σαν όλα τα παιδιά του κόσμου και έχουν τα ίδια δικαιώματα πρόσβασης στην εκπαίδευση με τα άλλα παιδιά. Ακριβώς επειδή η φύση τα έχει αδικήσει θα πρέπει εμείς να προσπαθήσουμε να διορθώσουμε όσο μπορούμε αυτή την αδικία, αν

θέλουμε να λεγόμαστε **ΑΝΘΡΩΠΟΙ**. Φαίνεται όμως ότι αυτή η λέξη είναι άγνωστη στους υπευθύνους.....

Τα παιδιά μας είναι παιδιά που έχουν πολλές δυνατότητες αλλά για να τις αναπτύξουν πρέπει να βρεθούν σε ένα οργανωμένο εκπαιδευτικό περιβάλλον. Τότε μπορούν να κάνουν θαύματα. Δεν ζητάμε ελεημοσύνη. Έχουμε μάθει να ανεβαίνουμε το Γολγοθά μας με το κεφάλι ψηλά. Ζητάμε το αυτονόητο. Να θέσουμε τις βάσεις για να μπορέσουν αυτά τα παιδιά να αποτελέσουν αύριο μέρος του κορμού της κοινωνίας μας. Να μπορέσουν να προσφέρουν και στον εαυτό τους και στην πατρίδα μας.

Πέραν της ευαίσθητης θέσης μας ως γονείς, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός ότι εδώ μιλάμε για μια πολιτική βούληση που αφήνει τον τομέα της ειδικής αγωγής απέξω. Δεν πρόκειται για ΤΡΟΙΚΑ και περικοπές, αλλά δεν αποτελεί θέμα προτεραιότητας η αναπηρία. Από τους εργαζόμενους στο χώρο της ειδικής εκπαίδευσης το ποσοστό που τοποθετήθηκε φέτος, είναι ελάχιστο για τον τομέα της ειδικής αγωγής (Κ.Ε.Δ.Υ., παράλληλη στήριξη, βοηθητικό προσωπικό). Αφήνεται η βαθμίδα των μαθητών όλου του τομέα της ειδικής αγωγής απέξω αβοήθητη, για τον καιάδα. Αυτό υποβαθμίζει την ποιότητα της κοινωνίας που ζούμε. Είναι απαράδεκτο σαν γεγονός να συμβαίνει αυτό σ' αυτή την χώρα που έδειξε στο παρελθόν τέτοιες ανθρωπιστικές και δημοκρατικές αρχές.